

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

August 2018

"...n-ai slăvit pe Dumnezeu în mâna căruia este suflarea ta și toate căile tale!" (Daniel 5:23)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Cum să-l Slăvim pe Dumnezeu?

Un prieten al lui Newton era ateu. El l-a asigurat pe omul de știință că lumea "s-a întâmplat" fără un creator. Newton nu a răspuns, ci a făcut o reproducere metalică a sistemului solar. Când prietenul său l-a văzut, a spus: "Bine, cine a făcut-o?" Newton răspunde: "Nimeni." "Haide." a spus prietenul. "Nu râde de mine, spune-mi cine a făcut-o. Newton a răspuns: "Nu poți să crezi că o asemenea jucărie există fără să fi fost creată de o ființă inteligentă și vrei să cred că planetele uriașe și toate stelele cu mecanica lor uimitoare "tocmai s-au întâmplat" de la sine?

Confruntat cu miracolul incredibil, inexplicabil, al creației lui Dumnezeu, ca și Eva în Grădina Edenului, omul intră ușor în păcatul îndoielii. Totuși, ceva este sigur: nu omul a creat universul. Aceeași minte care ne face să fim siguri că doi și doi fac patru, trebuie să accepte revelația copleșitoare a lui Dumnezeu: Ne închinăm și laudăm pe Dumnezeu ca pe Creatorul nostru. Elihu, în Cartea lui Iov, îi amintește în suferința sa lui Iov: "Nu uita să lauzi faptele Lui, pe care toți oamenii trebuie să le mărească!" (Iov 36:24) Marx a numit religia, "un opiu pentru oameni". Cu toate acestea, în vremea când comuniștii conduceau Uniunea Sovietică, în 1976, chiar un autor sovietic, B. Iaukioplis, a publicat la Vilnius, capitala de atunci a Lituaniei sovietice, o carte, "Micul Secret." **AUTORUL COMUNIST ÎȘI EXPRIMA DISPERAREA CĂ "TINERETUL EDUCAT ÎN ȘCOLILE COMUNISTE CREDE CĂ RELIGIA NU ESTE OPIUM, CI O VITAMINĂ! TINERETUL SOVIETIC SUSȚINEA CĂ RELIGIA LE-A ADUS SĂNĂTATEA! "**

M-am născut evreu. Am venit la religia creștină din afară. Primul meu sentiment față de ea a fost uimirea. Un bebeluș se află într-o iesle, dar conține toate comorile dumnezeirii. M-am întrebat cum Dumnezeu a devenit om pentru a ne mântui de păcate, deși știa dinainte că va fi primit de către unii cu ură și de foarte mulți cu apatie.

Cerurile erau observate la acel moment, poate chiar mai mult decât acum. Au fost învățați evrei care știau din Scriptură unde se va naște așteptatul Mântuitor al Lumii. (Matei 2: 5) Palestina era o țară mică. Zvonul despre un cântec de îngerii care se auzea din cer, și înțelepți care veneau de departe pentru a se închina și pentru a aduce acestei familii sărace daruri bogate, s-a răspândit cel mai probabil ca focul, dar politicienii învățați ai acelor vremuri s-au îngrijorat prea puțin.

Păcatul apatiei

Când am devenit creștin, am fost uimit de atitudinea preoților și a teologilor față de Mesia nou-născut. La cererea regelui Herod, i-au oferit un raport obiectiv, științific și academic despre locul în care Mântuitorul trebuia să se nască. I-au dat coordonatele geografice. (Matei 2: 4) Nu au făcut nici un apel înflăcărat ca Irod să se lepede de păcate și să se plece în adorație înaintea lui Mesia. Ei au considerat că și-au îndeplinit datoria odată ce au stabilit locul de naștere al Mesiei, fără să se gândească măcar la slujirea Lui. Aceștia erau falsi preoți, deși, în mod canonic, preoția lor era în regulă. Ei erau descendenți ai lui Aaron, studiaseră și fuseseră hirotoniți; dar bărbații puteau deveni mari preoți la acea vreme prin mituirea guvernatorilor romani. Preoția devenise o afacere și o poziție politică.

Templul, numit de Iisus pe când era adolescent, "casa Tatălui Meu", a ajuns să fie numit de Iisus datorită clerului său corupt, "o peșteră de tâlhari". Evanghelia povestește mai departe cum a încercat regele Irod să scape de regele nou-născut, Mesia lui Israel. Mulți copii au fost uciși în toată provincia din jurul orașului Betleem. A protestat cineva când au fost uciși copii nevinovați? Iisus știa că se va confrunta cu apatie și a venit în lume pentru a-i salva pe cei apatici.

Contemporanii lui Iisus au fost "uimiți de învățătura Sa" (Marcu 1:22). Învățătura Sa era simplă și îți schimbă viața. Căci Iisus le-a spus ucenicilor: " Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze." (Matei 16:24). În mijlocul templului, înconjurat de mulțime, El a îndemnat pe unul și pe toți: "Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine " (Matei 11:29). Iisus a spus: " Căci de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, când va veni în slava Sa și a Tatălui și a sfinților îngerii." (Luca 9:26) De-a lungul vremii, adepții lui Iisus au uimit lumea cu dorința lor de a se sacrifica pentru credința creștină. Frații noștri torturați sub dictatura comunistă au putut îndura ura și tortura. Ei nu se rușinează de Cuvântul Său. Viața lor este lucrarea lui Dumnezeu. Susținând dăruirea și sacrificiul lor creștin, aducem slavă lui Dumnezeu.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă.

Fotografie a pastorului
Richard Wurmbrand
în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Creștini ajutați cu darurile voastre! 4 ani de Închisoare Pentru că a Predat la Școala Duminicală

Sign reads: “Serve God!”

Shapoval Dina Iosifovna (Kravchenko), 77 ani scrie: "Statul sovietic m-a închis pentru credința mea creștină din 10 septembrie 1973 până în 10 septembrie 1977, pe baza articolele 142/2 și 227/1 din Codul Penal Sovietic. Dumnezeu a manifestat mila Lui față de mine și mi-a permis să sufăr și pentru numele Lui.

În biserica subterană, am condus o slujire pentru copiii noștri. Pentru această activitate KGB m-a condamnat pe mine și pe alți doi frați de credință, care au trebuit să sufere cinci ani și patru ani de închisoare comunistă. În primele trei luni de închisoare, am avut părtășie cu o altă prizonieră creștină, o soră pe nume Lida Bondari. Când a fost eliberată, am început să mă îngrijorez cum voi sta singură în închisoare. Dar Hristos mi-a spus: "De ce te temi? Voi fi întotdeauna cu tine". Când sora a fost eliberată, m-am bucurat și nu am simțit nici o pierdere. Domnul a fost atât de aproape de mine încât eram gata să mă confrunt cu orice suferință.

Spre sfârșitul perioadei mele în închisoare, a venit o perioadă în care trebuia să lucrăm și duminica pentru a finaliza planul de lucru. M-am rugat și am spus: "Doamne, ce trebuie să fac? Este scris 6 zile pentru a lucra și a șaptea zi a săptămânii pentru a petrece împreună cu Domnul. Doamne, dacă îmi dai putere, precum nu am lucrat duminica în toți acești patru ani, da-mi un semn, fii aproape de mine". Pentru refuzul de a lucra duminica, am fost plasată de mai multe ori pe timpul iernii într-o celulă înghețată. Când am ieșit, l-am simțit pe Domnul Iisus atât de aproape de mine încât am vrut din nou să refuz să muncesc în zilele de duminică și să accept pedeapsa de a fi plasată în timpul iernii aprige în această incintă rece.

Mai era o altă prizonieră, căreia i-am mărturisit credința mea. Pe când mergeam prin închisoare, ea a spus: "Există o strălucire pretutindeni în jurul nostru!" Nu am văzut nicio strălucire, dar Domnul îi dezvăluise ei o asemenea strălucire. Era adesea chemată de comandantul închisorii. I s-a spus că voi fi închisă până la sfârșitul vieții mele pentru că modul în care îmi exprimam credința era interzis de statul sovietic. Ea a replicat chiar și celor de la KGB: "Dacă Dina este persecutată, atunci credința ei trebuie să fie adevărată!"

De două ori am fost pusă câte 15 zile într-o cameră numită Cameră de detenție strictă ca o pedeapsă pentru refuzul de a lucra duminica și apoi timp de 6 luni m-au închis în PKT (o cameră mai proastă decât Cameră de detenție strictă. Mâncare ne dădeau doar odata la două zile. Nu aveai unde să te așezi pentru ca un "pat" de fier, fără saltea, care era atasat de perete, era deschis doar noaptea). Acolo am fost hrănită mult mai rău decât ceilalți deținuți din închisoare, totuși greutate mea a crescut cu 2,5 kilograme. Administrația a spus: "Tu ești cel mai rău infractor, pe alții știm cum să-i facem să ne asculte, dar pe tine nu te-am putut convinge". De asemenea, am refuzat să particip la lecțiile de indoctrinare politică comunistă. Lectorul din închisoare a întrebat: "De ce nu vii să participi la lecții?" I-am răspuns: "Când mă duc la cantină, știu scopul cu care mă duc (să mănânc.) Dar nu văd nici un scop să merg la lecții despre politică". Într-o duminică, o femeie mi-a spus: "Ești chemată la Departamentul de Urgență!"

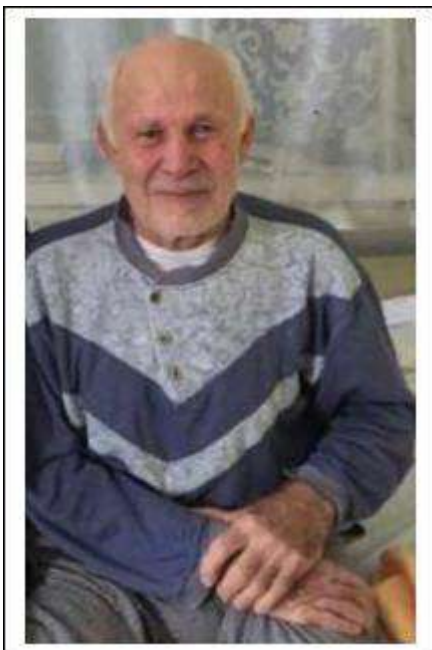
Două minute mai târziu, o altă femeie a venit și a repetat aceleași cuvinte, apoi la fel și alte 5 persoane, toate una după alta. Inima îmi bătea, mă apucase frica, am început să-mi fac griji, dar

apoi mi-am spus: "Ce? Este prima dată?" Apoi am îngenuncheat și m-am rugat: "Doamne, până nu îmi dai pacea deplină, nu voi merge nicăieri". Am ieșit rugându-mă. Alte două femei s-au apropiat și mi-au spus că eram așteptată la Departamentul de Urgență. Apoi, am înțeles de ce. Paznicii comuniști ai închisoării din Camera de Urgență se uitau spre mine printr-o fereastră cu un singur sens și începuseră să fie nerăbdători, dorind să vadă la mine mai multa emoție. Când am primit un sentiment de pace în inima mea, am putut să apar înaintea lor. În fața ușii m-am rugat: "Doamne, mergi înaintea mea". Abia intrată, am fost imediat copleșită de întrebări. La început am tăcut cât am așteptat ca Hristos să-mi spună ce să răspund. Dumnezeu mi-a dat victoria deplină și ei erau rușinați și credeau că sunt deșteptă și știu ce să răspund. De fapt, repetam doar ceea ce Dumnezeu îmi vorbise. Nu a fost de la mine, ci Duhul Sfânt a vorbit prin mine "

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand.

Creștini ajutați cu darurile voastre!

Conducătorul Corului Bisericii Baptiste a îndurat 7 Ani de închisoare pentru Credința sa

Fratele baptist Demcenco Vitalie Grigorievici scrie: "Dragi frați și surori, pacea Domnului să fie cu voi! M-am născut la 1 septembrie 1936. În prezent locuiesc în orașul Maikop, capitala Republicii Adîgheia, Rusia. În tinerețea mea, Uniunea Sovietică s-a declarat stat ateu. În mod oficial, conform Constituției, toți oamenii erau egali în drepturi. În realitate însă, era destul de diferit. Toate politica statului sovietic era îndreptată împotriva oamenilor care aveau credință în Dumnezeu. Statul și organismele de securitate se străduiau să controleze bisericile într-un mod total. Cel puțin în timpul celor 70 de ani de regim comunist în fosta Uniune Sovietică, a reușit în mare măsură să facă acest lucru. Biserica din care făceam parte nu a acceptat nici o ingerință sau cooperare cu statul, nu a acceptat ingerința statului în viața bisericii, Din aceste motive am ajuns să fiu puternic persecutat.

Am fost condamnat de două ori pentru credința mea creștină. Am fost arestat pentru prima dată în 1967, în orașul Djambul (Kazahstan, Uniunea Sovietică). Ulterior, comuniștii m-au condamnat la doi ani de închisoare în orașul Alma Ata. După ce am fost eliberat în 1971, împreună cu familia mea, ne-am mutat la Maikop. În biserică eram conducătorul corului și interpret solist. Am fost condamnat în 1973, de data aceasta la 5 ani de închisoare comunistă, pentru organizarea de concerte de cântece creștine. Am petrecut perioada închisorii în orașul Krasnodar. După eliberare, am fost hirotonit ca diacon în biserica subterană locală. După căderea comunismului, în 2016, am suferit un atac de cord. Medicii m-au clasificat ca având "invaliditate" gr. 1. Sunt imobilizat la pat. Mâna dreaptă și piciorul drept nu pot fi folosite, dar sunt doritor de Duhul Sfânt. Îl iubesc pe Dumnezeu și pe frații mei în credință, care sunt prietenii mei dragi și foarte apropiați "

Creștini ajutați cu darurile voastre!

Doi Ani și Jumătate de Muncă Grea pentru Răspândirea Evangheliei

Fratele Varacsa scrie: "Vă salut cu pacea Domnului! M-am născut în 1955 în Caucazul de Nord. În

1936 părinții mei creștini au fost condamnați pentru credința lor la zece ani de închisoare (în timpul lui Stalin). După eliberare, au fost trimiși în exil în Caucazul de Nord. Au avut și au crescut 5 copii. Tatăl meu a fost pastor într-o biserică subterană creștină. La 19 ani, m-am pocăit și am fost primit ca membru al bisericii. Începând cu anul 1976, am fost implicat în transportul și distribuția literaturii creștine, precum și în slujirea fraților și surorilor care au tipărit în secret această literatură creștină. Am fost arestat de KGB, în martie 1982, în același timp cu fratele meu Victor Peredereev, într-un oraș numit Zaporojia, aflat apoi în Uniunea Sovietică, iar acum în Ucraina. Amândoi am fost condamnați la 2,5 ani de închisoare. Am fost acuzat în temeiul articolului 187 din Codul penal sovietic. Activitatea noastră misionară creștină a fost condamnată ca fiind activitate de răspândire de zvonuri

rele și alte informații care defăimau sistemul social sovietic. După căderea comunismului, sunt implicat în prezent în activitatea Bisericii. Am fost hirotonit ca diacon la o biserică baptistă din orașul Rostov pe Don, Rusia. Vă doresc ca binecuvântările Domnului să fie asupra voastră în lucrarea pe care o faceți! Cu multă pace și iubire, Nicolai Varacsa"

Creștini ajutați cu darurile voastre!

3 Ani de Închisoare pentru Conducerea Școlii Duminicale!

Sora Didneak a scris: "Dragi prieteni, am primit scrisoarea dvs. și am fost bucuroasă să aflu că v-ați amintit de faptul că am fost persecuțată în vremurile sovietice și de anii de suferință din închisorile comuniste. Am devenit creștină în 1972. În biserica mea, am fost implicată în lucrul cu copiii. Autoritățile sovietice nu permiteau predarea Cuvântului lui Dumnezeu copiilor. În ianuarie 1982, am ajuns să fiu arestată de KGB. În timpul primului interogatoriu, investigatorul mi-a spus clar: fie sunt de acord să colaborez cu KGB-ul sovietic și să devin informatoare, fie să fiu condamnată la închisoare. Am refuzat orice colaborare, iar prin acest refuz am ales cea de-a doua opțiune. Totuși, erau foarte insistenți și îmi spuneau în continuare să accept colaborarea cu ei.

Aveam un fiu și o fică care era mică, mama era bolnavă, soțul meu nu era credincios, și toate astea creau o situație dificilă. Dar bunul Dumnezeu a fost îndurător cu mine și m-a întărit. După anchetă, am fost condamnată la trei ani de închisoare, pe care i-am petrecut într-o închisoare sovietică din orașul Kharkov, aflat în prezent în Ucraina (înainte, parte a Uniunii Sovietice).

Sora mea a avut grijă de mama care era bolnavă și a luat-o să locuiască împreună cu ea în regiunea Donbas din actuala Ucraina. Sănătatea mamei mele nu s-a îmbunătățit. I-am scris surorii mele că, dacă mama merge la Domnul, să-mi scrie urgent o telegramă cu această veste tristă. Credeam că autoritățile din închisoare îmi vor permite să particip la înmormântarea mamei mele. Când am primit telegrama, m-am dus la Gardianul Șef și tot ce am primit a fost un răspuns batjocoritor: "Drăguță, de ce te plângi? Mama ta a murit pe 2, a fost îngropată pe 3, și telegrama a sosit pe 5. Nu suntem responsabili că telegrama a întârziat." O deținută de drept comun, o femeie care nu era credincioasă, care făcea parte deasemeni din detașamentul nostru de muncă și fusese condamnată la 11 ani de închisoare, i s-a permis totuși să meagă la înmormântare, când tatăl ei a murit.

Din cauza comportamentului bun, timpul meu de eliberare a venit înaintea termenului-limită de terminare a pedepsei. Am fost chemată la o comisie KGB. Ei m-au întrebat: "Până la urmă ai înțeles? Ai înțeles tot?" Am răspuns, "Da, de fapt, am înțeles totul când am devenit credincioasă în 1972. Nu trebuia să-mi mai continui viața păcătoasă, așa cum făcusem până atunci." Cineva din Comisia KGB a replicat imediat: "Atunci vei fi închisă în închisoare până la sfârșitul termenului tău". Le-am mulțumit și am ieșit. Credeți-mă, dragi prieteni, nu umblam pe acel hol, ci zburam! Am mulțumit lui Dumnezeu pentru biruința Lui și pentru mila Lui pentru mine. Am repetat din nou și din nou ceea ce am citit în Matei 10:19: "Dar, când vă vor da în mâna lor, să nu vă îngrijorați, gândindu-vă cum sau ce veți spune; căci ce veți avea de spus vă va fi dat chiar în ceasul acela;"

În ziua eliberării, deoarece aveam dormitorul la etajul al doilea, am putut să vorbesc printr-o fereastră deschisă cu fiul meu, aflat afară. L-am rugat să apară în jurul prânzului. Tocmai mă îndepărtasem de fereastră și o femeie a venit și mi-a spus: "ai fost chemată de comandantul penitenciarului. Am venit în biroul lui și mi-a zis:" Didneak, te vom elibera mâine dimineață la ora șase dimineața. Mașina te va duce la gară. Biletul tău a fost deja cumpărat". Am spus, "Rudele vor veni și ne vom întâlni aici ". El a strigat înapoi: " O dată am greșit și eu în viața mea. Știu cum se întâlnesc creștinii cu rudele lor, vor fi cântece și flori, vor face fotografii și multe altele". I-a spus adjunctului de serviciu care ținea niște pachete: "Dați-i pachetul, pentru că nu o să-l bea". În pachet era o sumă meschină de bani pe care o câștigasem în acești ani de închisoare.

Dimineața, la ora 6:00, un colonel KGB m-a condus afară, iar o mașină neagră Volga mă aștepta. M-au pus în mașină. I-am spus: "Nu mă duceți de aici pentru că va trebui să mă întorc înapoi de la gară la poarta închisorii, trebuie să mă întâlnesc cu rudele aici". M-au întrebat la ce adresă locuiesc rudele mele, când vin în oraș. Le-am dat deschis adresa pe care o cunoșteam a unei familii creștine care locuia nu departe de acea închisoare, strada Hlebarobnaya 8A. După a doua curbă, șoferul mi-a spus să cobor. L-am întrebat: "Unde te-ai oprit?" Era dimineața devreme, un foarte rece 1 martie 1985, era întuneric. În fața mea erau două porți. Nu aveam idee unde să merg sau ce să fac. Nu fusesem niciodată acolo. Un bărbat a ieșit afară și l-am întrebat: "Unde locuiește familia Tkacheov?" Mi-a spus: "Eu sunt Tkacheov, dar cine esti tu?" "I-am răspuns," Didneak ". Mi-a spus:" Intrați, căci ați ajuns la adresa potrivită. "Am intrat într-o cameră în care erau rudele mele adormite. Familia Tkacheov era creștină. Deoarece locuiau în apropierea închisorii, toate rudele creștinilor care urmau să fie eliberați, le foloseau casa.

Acum trăiesc cu nepotul meu, care are familia și grijile lui, atât de diferite față de cele prin care trecem noi cei în vârstă. Fiica mea locuiește la Kiev, Ucraina. Ea este singura persoană care continuă să se intereseze de mine. Îi mulțumesc Domnului pentru că nu m-a părăsit.

Dragi creștini: Un cântec rusesc spune: "Cu Hristos în închisoare este libertate, și, fără Hristos, chiar libertatea este închisoare". Vreau să spun generației tinere care nu a suferit încă persecuții, să se țină aproape de Hristos și să nu se teamă de persecuție și de detenție. Mai bine cu Hristos în închisoare, pentru că acestea sunt suferințe pe termen scurt și atunci veți avea viață veșnică cu Isus Hristos în Cerul Veșnic nu vor mai exista lacrimi sau durere. Cu acest gând am încheiat scrisoarea mea. Mă iertați dacă nu scriu foarte bine, dar știu că am scris întregul adevăr. Rămâneți cu Domnul. Aștept răspunsul vostru. Didneak Maria Vasilieva"

Asociația Creștina Sabina Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul 31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU: Conturi IBAN RON: RO27RNCB0068149171380001, US Dollar: RO97RNCB0068149171380002, EURO: RO43RNCB0068149171380004.